

Thân ng n u mu n thành long

S m lo nh ng c m i mong hóa r ng

H.V.



M t th sinh thông minh tu n tú, r t chăm ch h c hành đ mong ti n thân b ng đ ng khoa b ng; nh ng đã ba k thi anh đ u d m v chu i. Vì v y anh quy t đ nh tìm lên Thiên Đình v n h i Th ng Đ đ bi t lý do t i sao anh không đ u! Anh kh i hành r i nhà đ c n a ngày, tr a n ng, th m m t nên ghé vào x h i d i g ccây đa bên l đ ng. T i g c đa anh g p hai ông bà già, anh cúi đ u chào hai c và đ c hai c h i thăm:

- C u đi đâu mà khăn gói ch nh t th ?
- Th a hai c , cháu là m t th sinh g ng công đèn sách bao năm qua, đã tham d ba k thi nh ng đ u b tr t nên cháu mu n thân hành lên h i Th ng Đ đ bi t rõ lý do! Hai ông bà già m ng r li n nh v :
- Th t may m n, nhân ti n c u lên Thiên Đình, chúng tôi nh c u v n trình v i Th ng Đ dùm. Chúng tôi có m t đ a con gái đ n nay em nó đã 18 tu i mà không bi t nói, xin c u h i dùm lý do t i sao v y? Thanh niên tr l i:
- Vâng, cháu s g ng nh đ h i cho hai c .

Sau khi ngh ăn tr a, anh ti p t c lên đ ng. Đi đ c m t quãng anh l i g p m t ông già đ ng bên đ ng tr c m t ngôi nhà r t khang trang. Ông c th y anh li n chào h i:

- Chào c u, trông c u có v th sinh, khăn gói ch nh t ch c lên t nh tr h c ph i không?

- Th&a c& không, cháu có chút vi&c riêng c&n lên Thiên Đ&nh đ& th&nh ý Th&ng Đ&!
- , th& thì r&t may! Luôn ti&n tôi nh& c&u h&i giúp h& tôi xem; c&u hãy nhìn m&oi cây kh& c&a tôi kia, thông th&ng ng&oi ta tr&ng ch& b&n hay năm năm là có trái, nh&ng tôi tr&ng đ&n nay đã m&oi năm r&i v&n ch&a có trái. V&y nh& c&u v&n trình Th&ng Đ& giúp tôi xem t&i sao v&y?
- Vâng, xin c& an tâm, cháu s& h&i giúp h& c&. Nói xong anh l&i ti&p t&c l&n đ&ng. Đi đ&c m&t quãng anh ph&i l&i qua m&t khúc sông nh&, th&nh l&nh đ&ng vào m&t con cá chép khá l&n. Nó ch&m lên và nói v&i anh:
- Tôi đoán không l&m c&u đang trên đ&ng lên Thiên Đ&nh, vì tôi bi&t đây là l&i lên Thiên Đ&nh, nên tôi quanh qu&n & đây đã lâu đ& ch& xem có ai đi, tôi nh& h&i Th&ng Đ& h& r&ng tôi đã tu đ&n nay đ&c năm ch&c năm r&i mà không hi&u lý do t&i sao v&n ch&a hóa r&ng! V&y n&u đúng là c&u lên v&n an Th&ng Đ& thì nh& c&u h&i giúp tôi đ&c không?
- Chú mình đoán không sai, t& s& nh& h&i chú mình tr&c. Con cá chép m&ng r& v&y đuôi chào ti&n bi&t và anh l&i ti&p t&c cu&c hành trình.
- Khi lên đ&n Thiên Môn, sau khi trình bày lý do đ& xin y&t ki&n Th&ng Đ&. Ch& đ&i m&t lúc thì anh đ&c g&i vào trình di&n. Tr&c Thiên Nhan, anh cúi r&p xu&ng đ&t và c&t ti&ng tung hô:
- V&n tu&, v&n v&n tu&, Thánh-Hoàng v&n v&n tu&! Th&ng Đ& li&n phán:

- Mi&n l&, nhà ng&oi i mu&n h&i ta vi&c gì, hãy tâu mau?

- B&m tâu Thánh Th&ng: Trên đ&ng đi, con g&p m&t con cá chép nói; nó đã tu luy&n đ&c năm m&oi năm r&i nh&ng ch&a hóa thành r&ng nên nh& con lên tâu v&i Thánh Th&ng đ& bi&t rõ lý do?

- Ng&oi v& nói cho nó bi&t, nó ch&a th& hóa n&i r&ng đ&c vì trong mi&ng c&a nó còn m&i ng&m m&t hòn "H&ng - Ng&c." V&y còn đ&u gì tâu ti&p:

- B&m tâu Thánh Th&ng, m&t c& già than phi&n r&ng; c& ta tr&ng m&oi cây kh& đã đ&c m&oi năm nh&ng v&n ch&a có trái, c& nh& con tâu v&i Thánh Th&ng đ& bi&t lý do t&i sao l&i lâu nh& v&y?

- Ng&oi cũng v& nói cho ông ta bi&t, nh&ng cây kh& ch&a đ& s&c ra trái, vì & đ&c g&c c&a chúng còn chôn h& vàng ngăn không cho r& phát tri&n đ& sinh hoa, nghe ch&a! Còn gì khi&u n&i n&a không?

- B&m t&u Th&nh Th&ng, hai &ng bà gi&a c& đ&a con gái đ&a m& i tám tu& i mà ch&a bi&t nói, nh& con t&u v& i Th&nh Th&ng đ& bi&t ng&yên do t& i sao ch&a bi&t nói?

- Ng& i v& nói l& i cho &ng bà ta bi&t, lý do con gái c&a &ng bà ta ch&a nói, không ph& i vì nó không bi&t nói mà vì nó thi&u tình th&ng c&a gia đ&nh, trong nhà m& i ng& i ch&e bai và ghen ghét nó nên nó bu&n không mu&n nói đó thôi!

Anh đ&nh ti&p t&c c&t ti&ng trình bày đ& h& i v& tr&ng h&p c&a anh; nh&ng Th&nh Th&ng ra l&nh g& i ng& i khác vì m& i ng& i ch& đ&c phép h& i có ba câu thôi, nên anh đành ph& i l&y t& và ra v&.

Trên đ&ng tr& l& i qu&, khi t& i khúc sông anh g&p con cá chép đ& đang ch& đ& c&t ti&ng h& i:

- Th&a anh, đ& h& i cho em ch&a?

- Th&nh Hoàng tr& l& i: chú mày ch&a th& hóa r&ng đ&c vì trong mi&ng chú mày còn m& i ng& m m&t viên "H&ng Ng&c" nên n&ng làm sao có th& c&t c& đ& bay v&t vũ môn! Con cá chép ch&t nh&, li&n nh& h&t ng&c ra và t&ng cho ân nhân. H&t ng&c v&a r& i kh& i mi&ng nó, nó li&n bi&n thành con r&ng qu&t cánh bay đi. Anh th& sinh m&ng r& và ti&p t&c đi v&.

T& xa ng& th&y anh th& sinh đang ti&n l& i, c& gi&a m&ng th&m ch&c ch&n anh ta đ& bi&t đ&c lý do, nên sai ng& i nhà chu&n b& pha trà đ&i khách. Khi anh th& sinh v&a t& i, c& g& i b&ng trà lên m& i khách và li&n thăm h& i:

- Thiên Đ&nh ch&c h&n là vui l&m ph& i không c&u, c&u đ& h& i giúp tôi ch&a?

- B&m c&, Th&nh Hoàng b&o con v& th&a l& i v& i c&; lý do nh&ng cây kh& ch&a ra trái đ&c, ch& vì đ& i g&c m& i cây có chôn m&t h& vàng. &ng c& s&c nh&, li&n sai gia nhân đào lên và đ& cảm &n, c& t&ng cho anh th& sinh m&t n&a s& vàng. Anh m&ng r&, c&m t& lòng h&o tâm c&a c& gi&a r& i bá i bi&t đ& ti&p t&c h& i qu&. T& xa đ& i g&c cây, hai &ng bà mà anh g&p đ&u tiên đang đ&ng đ&a tay v&y chào, khi anh t& i n& i hai &ng bà m&ng r& ch&y ra ôm anh chào và h& i thăm k&t qu&, anh l& phép tr& l& i:

- Th&a hai c&, Th&nh Th&ng b&o con v& trình l& i v& i hai c& hay là con gái c&a hai c& ch&a nói b& i vì cô &y thi&u tình th&ng! anh v&a đ&t l& i, t& sau g&c cây m&t cô gái xinh đ&p b&c ra cúi đ&u chào, anh m&ng r& đ&ng l& và t& l& i c&m m&n. Cô gái th& th& c&t l& i đ&ng l& i v& i lòng r&t ng&ng m& anh, vì m& i lo cho ng& i mà không h& i đ&c v&n n&n c&a mình. C&m ph&c nhân đ&c c&a anh, cô xin phép cha m& cho cô k&t duyên cùng chàng th& sinh. Hai &ng bà m&ng r& th&y con gái mình nay đ& nói đ&c nên hân hoan nh&n l& i, li&n ch&n ngày lành và m& i h& hàng làm l& thành hôn cho hai ng& i.

- Viên "H&ng Ng&c" đ&c c& con cá chép cho, anh dùng làm c&a l& c&u hôn t&ng l& i cho ng& i yêu. Nh& có năm h& vàng và đ&c v& th&ng yêu chăm lo vi&c nâng khăn s&a túi . . . anh th& sinh đ& t&p trung t&t c& vào công vi&c d&i mài kính s&. Ngay năm sau đ& cu&c thi đ&nh anh đ&c ch&m đ&u kh&u ng&yên và xu&t chính.

Câu chuy&n k& trên đ& giúp ta nh&n th&c đ&c bài h&c r&t quý giá là hãy lo cho tha nhân tr&c còn ph&n c&a ta, đ&u ch&a k&p trình bày thì chính Đ&ng có quy&n ban ân hu&, Ng&i bi&t rõ nh&ng gì x&ng đ&ng cho ta đ&c h&ng, Ng&i s& t& sai ng& i khác bù đ&p cho ta.

Chúa đ&y: "Yêu ng& i nh& chính mình v&y. . ." Chàng th& sinh đ& quên m&t m&c đ&ch chuy&n đ& c&a anh đ& th&c hành lòng bác ái đ& i v& i tha nhân, không ân h&n, không than v&n v& ph&n mình ch&a k&p h& i. . . đ& cu& i cùng anh đ&c t&t c&: V& tr& đ&p, đ& đ&t, quy&n cao ch&c tr&ng, gi&u sang phú quý . . .

Cô gái, có th& ch& vì ch&m bi&t nói khi&n ng& i thân nghĩ r&ng. . . b& t&t ng&yên nên kh&nh đ&.

Cô c m th y bu n t i, cô đ n không ng i tâm s n i ni m. . . đành làm thình ch a mu n nói vì thi u tri âm đ trao l i tâm s đó thôi! Vì v y chúng ta c n khôn khéo c x , an i nh ng ng i x u s t t nguy n! Khi c u nguy n, chúng ta c n nh đ n m i ng i, đ c bi t cho nh ng ng i kém may m n h n ta. Ta cùng b t ch c g ng Thánh Saint Francis of Assisi c u nguy n:

*Lord, make me an instrument of Your peace  
Where there is hatred, let me sow love,  
O Divine Master, grant that  
I may not so much seek to be consoled as to console;  
To be understood, as to understand; . . . .*

*Th nh c u Chúa b n con ra  
Hòa bình công c qu là tuy t thay  
Yêu th ng h t gi ng gieo đ y  
Kh p vùng thù h n, h t này n t i  
.  
C u xin Chúa h ng đ n luôn  
Tìm ng i an i, Chúa th ng m m i  
i an, con ch ng c n ng i  
H u ng i, con ch ng c n ng i bi t con  
.  
Đ r i mu n đ c nh Thiên Th n, ta c n t b b t n ng n c a th t o, ghen ghét, ích k đ  
thân hình đ c nh hàng h u đ dàng bay l n. Cũng nh "Con l c đà chui qua l kim còn đ  
h n ng i gi u vào Thiên Đàng." Vì "con l c đà" mu n chui qua c ng "l kim" m t cách đ dàng  
ch c n r b t nh ng hàng hóa ch ng ch t trên l ng thoi . . . !*

**C m Đ**

*Mi ng còn ng m ng c bên trong  
N ng trĩu khôn bay đ hóa r ng  
B i kh ch a hoa sao k t trái  
Vì vàng c n r khó đ m bông  
Yêu th ng ch ng có con đành nín  
Đâu b t ch mong khách m lòng  
Th t o tách r i thân nh nh m  
Thiên th n b t ch c đ nh không.  
Hoài Vi t- Nguy n Vĩnh T ng*

## Hãy Nhấn Ngõ C

Tên Giãn: Hoài Việt - Nguyễn Vĩnh Trường  
Thống kê: 29 Tháng 12 Năm 2010 09:41

---